

Na osnovu člana 26. alineja 7. Ustavne povelje državne zajednice Srbija i Crna Gora, donosim

Ukaz o proglašenju Zakona o ratifikaciji Sporazuma između Srbije i Crne Gore i Organizacije Severnoatlantskog pakta (NATO) o tranzitnim aranžmanima za podršku mirovnim operacijama

Proglašava se Zakon o ratifikaciji Sporazuma između Srbije i Crne Gore i Organizacije Severnoatlantskog pakta (NATO) o tranzitnim aranžmanima za podršku mirovnim operacijama, koji je donela Skupština Srbije i Crne Gore, na sednici od 4. novembra 2005. godine.

P br. 244

4. novembra 2005. godine

Beograd

Predsednik
Srbije i Crne Gore
Svetozar Marović, s.r.

Zakon o ratifikaciji Sporazuma između Srbije i Crne Gore i Organizacije Severnoatlantskog pakta (NATO) o tranzitnim aranžmanima za podršku mirovnim operacijama

*Zakon je objavljen u "Službenom listu SCG -
Međunarodni ugovori", br. 13/2005 od
4.11.2005. godine.*

Član 1.

Ratifikuje se Sporazum između Srbije i Crne Gore i Organizacije Severnoatlantskog pakta (NATO) o tranzitnim aranžmanima za podršku

mirovnim operacijama, koji je potpisan 18. jula 2005. godine u Beogradu, u originalu na srpskom, engleskom i francuskom jeziku.

Član 2.

Tekst Sporazuma u originalu na srpskom jeziku glasi:

SPORAZUM IZMEĐU SRBIJE I CRNE GORE I ORGANIZACIJE SEVERNOATLANTSKOG PAKTA (NATO) O TRANZITNIM ARANŽMANIMA ZA PODRŠKU MIROVNIM OPERACIJAMA

Srbija i Crna Gora, koju predstavlja Savet ministara Srbije i Crne Gore, njegova ekscelencija gospodin Vuk Drašković, ministar spoljnih poslova Srbije i Crne Gore i Organizacija Severnoatlantskog pakta (NATO), koju predstavlja njegova ekscelencija gospodin Jap de Hop Shefer, generalni sekretar Organizacije Severnoatlantskog pakta;

Imajući u vidu da prisustvo NATO-a na Balkanu ima za cilj izvođenje operacija podrške miru koje su ustanovile Ujedinjene nacije i druge međuvladine organizacije radi podrške održanju mira i stabilnosti u čitavom regionu;

S obzirom na to da Srbija i Crna Gora potvrđuje spremnost da dozvoli snagama NATO-a i zemalja nečlanica NATO-a koje daju trupe za operacije podrške miru da prelaze preko njene suverene teritorije;

S obzirom na to da će između dve strane, NATO-a i Srbije i Crne Gore, biti uspostavljeni odgovarajući aranžmani radi određivanja statusa ovih snaga, kao i za definisanje potrebnih sredstava za takve operacije;

Poštujući suverenitet i teritorijalni integritet Srbije i Crne Gore, shodno Rezoluciji Saveta bezbednosti Ujedinjenih nacija 1244 (1999), s tim što se podrazumeva da se odredbe ovog sporazuma ne primenjuju na NATO, osoblje NATO-a i aktivnosti na Kosovu shodno Rezoluciji Saveta bezbednosti Ujedinjenih nacija 1244 i Vojno-tehničkom sporazumu s njom u vezi, niti se tumače kao derogiranje prava ustanovljenih postojećim međunarodnim instrumentima;

Sporazumeli su se o sledećem:

Član 1.

Za svrhe ovog sporazuma sledeći izrazi imaju značenja koja im se ovde daju:

"Operacija" označava podršku, primenu, pripremu i učešće od strane NATO-a i osoblja NATO-a u operaciji podrške miru u regionu Balkana;

"Osoblje NATO-a" označava vojno i civilno osoblje, civilnu komponentu, uključujući osoblje pod ugovorom koje odredi ili uputi ili zaposli Organizacija Severnoatlantskog pakta, njene zemlje članice i zemlje nečlanice NATO-a koje daju trupe, izuzimajući lokalno angažovano osoblje;

"Osoblje pod ugovorom" označava preduzetnike i njihove zaposlene koji nisu državljani Srbije i Crne Gore i koje NATO i zemlje članice NATO-a angažuju u okviru operacije, izuzimajući lokalno angažovano osoblje;

"NATO" označava Organizaciju Severnoatlantskog pakta, njena supsidijarna tela, vojno sedište i sve njene konstitutivne nacionalne elemente/jedinice koje podržavaju pripremu i učestvuju u operaciji;

"Tranzit" označava neometan prolaz bez plaćanja, kao što se navodi u ovom sporazumu, te prisustvo neophodno za tranzit NATO-a i osoblja, opreme ili robe, materijala, oružja, municije, eksploziva, vozila, plovila i vazduhoplova NATO-a;

"Osoblje" znači NATO osoblje i osoblje pod ugovorom, kao što je definisano ovim članom.

Član 2.

Srbija i Crna Gora dozvoljava slobodan prolaz/tranzit preko teritorije Srbije i Crne Gore, uključujući vazdušni prostor i teritorijalne vode Srbije i Crne Gore, kopnenim, železničkim, drumskim, vodenim ili vazdušnim putem za svo osoblje i bilo koju vrstu tereta, opreme, robe i materijala, uključujući municiju, koji su potrebni NATO-u za izvođenje operacije. Transfer opreme, robe i materijala obavljace se u skladu sa važećim međunarodnim sporazumima o neproliferaciji.

Član 3.

Srbija i Crna Gora će razmotriti mogućnost pružanja ili pomoći u pružanju, po najnižoj ceni, onih olakšica ili usluga koje NATO bude smatrao potrebnim.

Član 4.

Radi izvođenja takvih operacija, a imajući u vidu da je za adekvatno izvršavanje poverenih zadataka potrebna brzina akcije, NATO nema obavezu da dostavlja spisak inventara ili drugu rutinsku carinsku dokumentaciju o osoblju, opremi, potrošnom materijalu i zalihama koji ulaze, izlaze ili tranzitiraju preko teritorije Srbije i Crne Gore u cilju podrške operacije. Organi Srbije i Crne Gore olakšavaju svim adekvatnim sredstvima sve pokrete osoblja, vozila i/ili materijala preko luka, aerodroma ili drumskim putem. Vozila, plovila i vazduhoplovi u tranzitu ne bi trebalo da podležu propisima o izdavanju dozvola ili registraciji, niti osiguravanju. NATO ne zahteva da bude izuzet od plaćanja razumnih cena za tražene i pružene usluge, ali se neće dozvoliti ometanje tranzita usled pregovora o plaćanju takvih usluga. NATO unapred obaveštava Srbiju i Crnu Goru o načinima transporta. O rutama će se zajednički postići dogovor.

Član 5.

Odredbe Konvencije Ujedinjenih nacija o privilegijama i imunitetima od 13. februara 1946. koje se odnose na eksperte u misijama primenjuju se, mutatis mutandis, na osoblje NATO-a angažovano u tim operacijama, osim ako se drugačije ne predvidi. Štaviše, NATO, njegova imovina i sredstva uživaju privilegije i imunitete navedene u toj konvenciji i kako je predviđeno u ovom sporazumu.

Član 6.

Svi članovi osoblja koji uživaju privilegije i imunitete poštuju zakone Srbije i Crne Gore u meri u kojoj je poštovanje tih zakona u skladu s poverenim

zadacima/mandatom i uzdržavaju se od aktivnosti koje nisu u skladu s prirodom operacije.

Član 7.

Srbija i Crna Gora priznaje da je za osoblje NATO-a potrebno ekspeditivno sprovesti postupak odlaska i dolaska kako bi se olakšalo odvijanje operacija. Osoblje NATO-a ne podleže pasoškim i viznim propisima, te registracionim propisima koji se primenjuju na strance. Osoblje NATO-a nosi sa sobom identifikacioni dokument i od njega se može zahtevati da ga pokaže organima Srbije i Crne Gore, ali se neće dozvoliti da se takvim zahtevima ometa ili odlaže izvođenje operacija.

Član 8.

U skladu sa propisima NATO-a, te nacionalnim propisima, vojno osoblje obično nosi uniformu, a osoblje NATO-a može posedovati i nositi oružje ako je za to ovlašćeno naredbom. Nošenje uniforme nije uslov za posedovanje i nošenje oružja. Organi Srbije i Crne Gore prihvataju kao važeće, bez naplate poreza i takse, vozačke dozvole koje osoblju NATO-a izdaju njihovi nacionalni organi.

Član 9.

NATO-u se dozvoljava da ističe zastavu NATO-a i/ili nacionalne zastave konstitutivnih nacionalnih elemenata/jedinica na bilo kojoj uniformi, prevoznom sredstvu ili objektu NATO-a.

Član 10.

Pored toga što podleže odredbama Konvencije Ujedinjenih nacija, osoblje NATO-a podleže, u svim prilikama i uvek, isključivoj pravnoj nadležnosti svojih nacionalnih elemenata u pogledu krivičnih ili disciplinskih dela koje eventualno počini u Srbiji i Crnoj Gori. Organi NATO-a i Srbije i Crne Gore pružaju međusobnu pomoć koliko god je to moguće u vršenju svojih nadležnosti.

Član 11.

Kao eksperti u misijama, te u skladu s Konvencijom Ujedinjenih nacija, osoblje NATO-a uživa imunitet od hapšenja i držanja u pritvoru. Osoblje NATO-a koje se greškom uhapsi odmah se predaje organima NATO-a.

Član 12.

Srbija i Crna Gora izuzima osoblje NATO-a i njegovu konkretnu pokretnu imovinu u tranzitu preko teritorije Srbije i Crne Gore od plaćanja svih dažbina koje se mogu ustanoviti.

Član 13.

Srbija i Crna Gora dozvoljava NATO-u da obavlja sopstvene telekomunikacione veze. Tu spada pravo da se koriste ona sredstva i veze koji su potrebni da bi se

obezbedila puna mogućnost komunikacija, te pravo besplatnog korišćenja u tu svrhu celokupnog elektromagnetskog spektra. Prilikom korišćenja ovog prava, NATO će učiniti sve razumne napore kako bi se koordinirale i uzele u obzir potrebe i zahtevi odgovarajućih organa Srbije i Crne Gore.

Član 14.

Odštetni zahtevi za štetu ili povrede osoblja ili državne imovine Srbije i Crne Gore ili privatnih lica ili imovine podnose se na postupak određenim predstavnicima NATO-a preko izvršnih organa Srbije i Crne Gore.

Član 15.

Ukoliko se ne postigne prethodni dogovor, sporovi u vezi s tumačenjem ili primenom odredaba ovog sporazuma se rešavaju između Srbije i Crne Gore i predstavnika NATO-a diplomatskim sredstvima.

Član 16.

Odredbe ovog sporazuma se, takođe, primenjuju na civilno i vojno osoblje, imovinu i sredstva nacionalnih elemenata/jedinica zemalja NATO-a u vezi sa operacijom pomoći civilnom stanovništvu, koji međutim i dalje ostaju pod nacionalnom komandom i kontrolom.

Član 17.

U skladu s načelima međunarodnog prava, dodatni aranžmani mogu biti zaključeni kako bi se razradili dalji detalji. U pogledu člana 4. ovog sporazuma, detaljni aranžmani za implementaciju će biti izrađeni bez odlaganja.

Član 18.

Srbija i Crna Gora daje zemljama nečlanicama NATO-a i njihovom osoblju koje učestvuje u operaciji iste privilegije i imunitete kao što su oni koji se daju zemljama članicama NATO-a i njihovom osoblju na osnovu ovog sporazuma.

Član 19.

Odredbe ovog sporazuma ostaju na snazi do okončanja svih operacija podrške miru u regionu Balkana ili kako se strane drugačije dogovore.

Član 20.

Ovaj sporazum stupa na snagu na dan kada Srbija i Crna Gora obavesti NATO da su ispunjene sve procedure za stupanje na snagu ovog sporazuma, a primenjivaće se privremeno od dana potpisivanja.

U potvrdu čega, gorespomenuti propisno ovlašćeni predstavnici su potpisali ovaj sporazum.

Sačinjeno u Beogradu, dana 18. jula 2005. godine u dva originalna primerka, na srpskom, engleskom i francuskom jeziku, pri čemu su sva tri teksta jednako merodavna.

Za Srbiju
i Crnu Goru
Vuk Drašković, s.r.

Za Organizaciju
Severnoatlantskog pakta
Jap de Hop Shefer, s.r.

Član 3.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu SCG - Međunarodni ugovori".